

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. A.**, bývajúceho v T., proti odporkyni **Ing. T. A.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. M. Š., advokátom, so sídlom v B., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 11 C 129/2008, o dovolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 4. novembra 2008 sp. zn. 17 Co 255/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín uznesením z 18. júla 2008 č. k. 11 C 129/2008 – 23 nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporkyni uložil povinnosť, aby umožnila navrhovateľovi nerušene užívať a obývať byt č. 18 v bytovom dome súp. č. X. na V. a zdržala sa konania, ktorým by navrhovateľovi znemožnila tento byt užívať a obývať, a to až do právoplatného skončenia konania o určenie, že navrhovateľ je nájomcom tohto bytu. Dospel k záveru, že boli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia a je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov takýmto opatrením. Medzi účastníkmi je sporná otázka, či navrhovateľ uzavrel zmluvu o nájme predmetného bytu, ktorou sa bude súd zaoberať v konaní o určenie, či navrhovateľ je nájomcom bytu. Je nepochybné, že navrhovateľ do roku 2003 býval v byte nachádzajúcom sa v T., ktorý na základe dohody o vyporiadaní dedičstva v dedičskom konaní po poručiiteľke M. A. (manželka navrhovateľa a matka odporkyne) nadobudla v celosti odporkyňa. Následne navrhovateľ býval v predmetnom byte a platil všetky úhrady s jeho užívaním spojené až do času, kým mu odporkyňa užívanie znemožnila

a požiadala o zrušenie trvalého pobytu navrhovateľa v tomto byte. Mal preto za preukázané, že právo navrhovateľa na ochranu formou predbežného opatrenia je dostatočne osvedčené a je ohrozované odporkyňou. V dôsledku jej konania navrhovateľ žije v provizórnych podmienkach a vzniká stav, pri ktorom mu hrozí ujma na zdraví a obava zo vzniku škody.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 4. novembra 2008 sp. zn. 17 Co 255/2008 na odvolanie odporkyne uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že súd prvého stupňa správne zdôraznil účel a význam predbežných opatrení, ktorým je vo všeobecnosti rýchla a dočasná úprava práv a povinností. Práve vzhľadom na jeho dočasný charakter sa pred vydaním predbežného opatrenia nevyžaduje vykonanie dokazovania podľa § 120 a nasl. O. s. p., ale postačí len osvedčenie rozhodujúcich skutočností. Pred vydaním predbežného opatrenia má byť preto tvrdené a osvedčené, že existujú právne vzťahy medzi účastníkmi a že tieto vyžadujú dočasnú úpravu. V danej veci navrhovateľ tvrdil a osvedčil, že bol dlhoročným užívateľom bytu, ktorý mal v bezpodielovom spoluvlastníctve so svojou manželkou M. A. (Z.). Na základe osvedčenia o dedičstve z 12. 6. 2003 byt nadobudla do výlučného vlastníctva odporkyňa a odvtedy navrhovateľ užíva predmetný byt. Vo februári 2008 došlo medzi účastníkmi k nezhode ohľadom jeho užívania a navrhovateľ iné bývanie zabezpečené nemá. K domu č. X. v T., o ktorom sa zmieňuje odporkyňa, je navrhovateľ spoluvlastníkom v 3/10-inách, pričom nie je zrejím ani stav tohto domu, ani okolnosti, či je obývaný inými spoluvlastníkmi. Zo spisu vyplývajú aj ďalšie predpoklady, ktoré musí súd skúmať pri nariadení predbežného opatrenia a to že v právnych vzťahoch medzi účastníkmi sa nevytvorí nenávratný stav, a že sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi, keďže povinný účastník nie je obmedzený predbežným opatrením spôsobom neprimeraným povahe veci. Zdôraznil, že predbežné opatrenie má len dočasný charakter a zanikne, keď nastanú okolnosti uvedené v § 77 ods. 1 O. s. p. a to najneskôr rozhodnutím vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu (ako aj uzneseniu okresného súdu) podala dovolanie odporkyňa. Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zmeniť tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta. Namietala, že zo strany súdov nebol skúmaný právny dôvod ako i naliehavosť na nariadenie predbežného opatrenia a rozhodnutie bolo predčasne vydané bez skúmania uvedených okolností, prečo je nezákonné.

Navrhovateľ sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska, dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O. s. p.). V § 239 ods. 3 O. s. p. sú uvedené uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým dovolanie nie je procesne prípustné, i keď prípadne vykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Ustanovenie § 239 ods. 3 O. s. p. takto spod úpravy danej v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. vyníma určité uznesenia (medziiným uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení), proti ktorým v dôsledku toho dovolanie podľa tohto ustanovenia nie je prípustné. Dovolanie odporkyne, ktoré smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, je preto podľa § 239 ods. 3 O. s. p. neprípustné. Jej dovolanie by v dôsledku toho mohlo byť procesne prípustné len, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú uvedené v § 237 O. s. p.

So zreteľom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakladajúcich zmätočnosť, neobmedzil sa dovolací

súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie podľa § 239 O. s. p. neprípustné. Navrhovateľka vady konania v zmysle § 237 O. s. p. nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Z obsahu dovolania vyplýva, že navrhovateľka namietala nesprávne posúdenie splnenia podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia a inú (nešpecifikovanú) vadu konania, majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, ale nezakladali by prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd zo skutkových zistení vyvodil správne právne závery, prichádzalo do úvahy iba vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o takýto prípad v danej veci nešlo). To isté sa týka aj tzv.

inej vady konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. (v tom zmysle, že poukazom na túto vadu možno odôvodniť len procesne prípustné dovolanie).

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie odporkyne podľa Občianskeho súdneho poriadku neprípustné. So zreteľom na to, dovolanie odporkyne odmietol podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je takýto opravný prostriedok neprípustný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úspešnému navrhovateľovi proti odporkyňi, ktorá úspech nemala, nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: